

Arrest

nr. 228 183 van 29 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 25 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 03/10/1994 te X, X. U heeft uw vader nooit gekend, gezien hij overleed voorafgaand aan uw geboorte. U liep gedurende drie jaren school, vanaf de leeftijd van 5 jaar tot aan de leeftijd van 8. Nadien stopte u met schoollopen, en werkte u op de landbouvvelden. Uw moeder overleed op 20/12/2009, nadat ze gebeten zou zijn door een slang. Sindsdien woonde u te Gambaga samen met uw grootmoeder langs moederszijde, het enige familielid dat u nog had.

In de maand juni 2018, wanneer u 's nachts buiten sliep omwille van het warme weer, kwam een groep mensen naar de woning waar u met uw grootmoeder woonde, en hoorde u hoe ze van hekserij werd beschuldigd, opgepakt en meegenomen. U hoorde ook mensen die naar u vroegen, en stelden dat u ook moest worden opgepakt. U voelde zich niet veilig en besloot weg te lopen. U ging daarop naar Accra, waar u om hulp ging vragen bij een vriendin van uw moeder, die er op de markt werkte. U trok daarop bij haar in, en ze was bereid u te helpen. Nadien werd zij op de markt waar zij werkt, benaderd door mensen uit Gambaga die naar u vroegen. Ze kreeg daarop eveneens schrik, en contacteerde een vriendin van haar die u zou kunnen helpen om het land te verlaten. Deze bezorgde u een paspoort met visum, waarmee u in de loop van juli 2018 per vliegtuig Ghana kon verlaten. U kwam via twee tussenstops aan op een plek waar u een trein nam die u naar België bracht. Een tweetal weken na uw aankomst te België, diende u een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld dat de in uw administratief dossier aanwezige visuminformatie, het door u beweerde asielrelaas volledig onmogelijk maakt.

U verklaarde dat u het dorp Gambaga ontvluchtte in de eerste week van juni 2018 (notities CGVS, p. 13), nadat uw grootmoeder 's nachts werd meegenomen door een groep mensen die haar ervan beschuldigden een heks te zijn (notities CGVS, p. 7 en 21). U ging daarop naar Accra bij een vriendin van uw moeder, zo verklaarde u voorts, die u in contact bracht met een zekere H.M. die u een paspoort met visum wist te bezorgen, waarmee u Ghana per vliegtuig kon verlaten (notities CGVS, p.14 en 15). U verklaarde dat zij alle stappen doorliep tot het verkrijgen van uw reisdocumenten, en u er niets van afweet. U verliet Ghana in de loop van juli 2018, zo verklaarde u, een zestal weken nadat u het dorp Gambaga was ontvlucht in juni 2018, tijdens de nacht waarin uw grootmoeder thuis werd opgepakt door een groep mensen.

U geconfronteerd met de vaststelling dat, zo blijkt uit de visuminformatie aanwezig in uw administratief dossier, het Ghanees paspoort waarmee u reisde reeds werd afgeleverd in de maand maart 2018 [28/03/2018] (zie visuminformatie toegevoegd aan het administratief dossier), antwoordde u enkel het niet te weten (notities CGVS, p. 17). U geconfronteerd met de vaststelling dat het visum dat u werd toegekend, reeds werd aangevraagd in de maand mei 2018 [30/05/2018], antwoordde u herhalend het niet te weten en voegde u er weinig verhelderend aan toe dat u alles zei wat u weet. U gewezen op de vaststelling dat de visuminformatie objectief aantoonde dat het visum op uw naam reeds werd aangevraagd in mei 2018, en dit gegeven aantoonde dat het door u beweerde verhaal niet kan kloppen, antwoordde u herhalend niet te weten hoe ze het allemaal deden. U nogmaals gevraagd hoe het feit dat de visumaanvraag reeds werd gedaan in mei 2018, te rijmen valt met uw verhaal – waarbij u aangaf dat uw problemen pas begonnen in juni 2018, en er pas nadien, nadat u van Gambaga naar Accra zou zijn gevlucht, eerste stappen werden ondernomen om u reisdocumenten te bezorgen – antwoordde u opnieuw het niet te weten. U erop gewezen dat – of u nu weet hoe deze visumaanvraag precies in zijn werk ging of niet – het nu eenmaal zo is dat deze visumaanvraag reeds in mei 2018 werd ingediend, verklaarde u enkel te weten dat ze een foto van u namen en uw vingerafdrukken namen. U nogmaals gevraagd hoe het kan dat deze visumaanvraag reeds werd ingediend vóór uw grootmoeder beweerdelijk meegenomen werd, antwoordde u opnieuw enkel het niet te weten.

Uw verklaringen overtuigen allesbehalve, en zijn geenszins afdoende om de objectieve vaststellingen betreffende uw visumaanvraag, te verklaren. Immers, het blijkt eenduidig dat u op 30/05/2018 een visum aanvroeg bij de Nederlandse ambassade te Accra, in vertegenwoordiging van Frankrijk.

U diende er deze visumaanvraag in op basis van uw Ghanees paspoort dat reeds afgeleverd werd op 28/03/2018. Deze vaststellingen indachtig, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u pas in juni 2018 Gamabaga zou zijn ontvlucht omdat uw grootmoeder er 's nachts door een groep mensen werd meegenomen en u eveneens voor uw veiligheid vreesde, u naar Accra vluchtte, en er pas in juli 2018 eerste stappen ondernomen werden om reisdocumenten te verkrijgen waarmee u Ghana zou kunnen verlaten. Dat u, ondanks het feit dat u met deze informatie uitgebreid werd geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en ondanks het feit dat u er uitgebreid de kans werd geboden deze vaststellingen toe te lichten, geen enkele verklaring aanreikt en halsstarrig blijft beweren dat u 'van niets weet', doet ernstig, fundamenteel en volledig afbreuk aan enige geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te België. Er kan enkel vastgesteld worden dat u er niet voor terugdeinst de Belgische asielinstanties voor te liegen, en halsstarrig blijft vasthouden aan een uiterst ongeloofwaardig relaas, zelfs nadat u geconfronteerd werd met de vaststelling dat uw verklaringen simpelweg onmogelijk zijn.

Ten tweede dient vastgesteld dat uw beweerde recente herkomst uit Gamabaga, absoluut niet geloofwaardig bevonden kan worden.

Zo dient ten eerste te worden opgemerkt dat u geen enkele kennis van de streek rond Gambaga bleek te hebben. U verklaarde te Gambaga te hebben gewoond vanaf uw geboorte [03/10/1994], tot juni 2018 (notities CGVS, p. 4-5). **Gevraagd welke dorpen of steden nabij Gambaga zijn gelegen, antwoordde u enkel 'Banguda' en 'Nalerigu' te kennen** (notities CGVS, p. 4). Gevraagd of u er nog kent, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u dan slechts twee dorpen in de omgeving van Gambaga kent, hoewel u er uw hele leven zou hebben gewoond, antwoordde u dat u zich enkel bewoog tussen uw thuis en de velden waar u werkte (notities CGVS, p. 5). Gevraagd waar de door u genoemde plek 'Banguda' gelegen is, antwoordde u dat dit dorp ten zuiden van Gambaga gelegen is. De door u genoemde plaats 'Banguda' kon evenwel op geen enkele landkaart teruggevonden worden. Gevraagd of u 'Gbara' kent, antwoordde u er vaagweg reeds van gehoord te hebben, maar **niet te weten** waar het ligt. Het dient opgemerkt dat Gbara een dorp betreft zo'n 4 kilometer ten noorden van Gambaga. Gevraagd of u Nanori kent, **antwoordde u enkel te weten dat dit dorp ten noorden gelegen is**, en u er verder niets meer over weet. Het dient echter vastgesteld dat **Nanori een dorp betreft zo'n 5.3 kilometer ten zuiden van Gambaga**. Gevraagd of u Bulkwere kent, antwoordde u deze plaats **niet te kennen**. Het dient echter vastgesteld dat Bulkweri een dorp betreft zo'n 6.5 kilometer ten noordoosten van Gambaga. **Evenmin kende u het dorp Tesunga** wanneer u hiernaar werd gevraagd (notities CGVS, p. 6). Tesunga betreft echter een dorp op 7.2 kilometer ten zuiden van Gambaga. **Evenmin bleek u ooit te hebben gehoord van de dorpen Zare** [7.6 kilometer ten zuiden van Gambaga], Dintige [7.6 kilometer ten noordoosten van Gambaga], Bango [8.2 kilometer ten zuidwesten van Gambaga], Shienga [8.3 kilometer ten westen van Gambaga] en Bombine [9.5 kilometer ten zuidwesten van Gambaga]. Gevraagd of u de naam 'East Mamprusi' kent, antwoordde u er reeds van te hebben gehoord, en stelde u dat het een kleine stad in het noorden betreft. Het dient echter vastgesteld dat 'East mamprusi' het district betreft in hetwelk Gambaga is gelegen, waarvan Gambaga tevens de hoofdplaats is. **Uit het bovenstaande blijkt reeds dat u nagenoeg geen enkele kennis heeft van dorpen in de omgeving van Gambaga. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u sinds uw geboorte, tot juni 2018 onafgebroken in Gambaga zou hebben verbleven.**

Gevraagd of er een plek is waar vrouwen, die van hekserij worden beschuldigd, worden heen gebracht in Gambaga, antwoordde u dat ze hen naar een plek brengen waar ze een medicijn moeten drinken opdat ze zouden praten (notities CGVS, p. 23). U de vraag verduidelijkt, en gevraagd of er een plek is waarheen vrouwen, die van hekserij worden beschuldigd, kunnen gaan om hun leven verder te zetten, samen met andere, van hekserij beschuldigde vrouwen, antwoordde u dat zoiets niet bestaat. Nogmaals gevraagd of u weet heeft van een plek waar vrouwen, die van hekserij worden beschuldigd, kunnen heengaan om een toevluchtsoord te zoeken, waar ze afgezonderd kunnen wonen van de samenleving die hen verwerpt, antwoordde u, nogal naast de kwestie, dat je niet kan weten wie een heks is en wie niet. Gevraagd of er dan geen plek is waarheen heksen kunnen gaan om verder te leven, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met de vaststelling dat een van de meest bekende zaken aan Gambaga, net het bestaan van een heksenkamp is, waar vrouwen, die van hekserij worden beschuldigd, kunnen heen gaan om er verder te leven, samen met andere van hekserij beschuldigde vrouwen, antwoordde u die plek niet te kennen, u ervan overtuigd bent dat zoiets niet bestaat en u er alleszins nooit van hoorde. **Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt echter dat het heksenkamp te Gambaga reeds bestaat sinds de 18e eeuw, en het het meest bekende**

heksenkamp in Ghana betreft. Dat u niet eens blijkt af te weten van het bestaan hiervan, hoewel u beweert uw hele leven in Gamabaga te hebben doorgebracht, tot uw grootmoeder thuis werd meegenomen op beschuldiging van hekserij, doet volledig afbreuk aan enige geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Gamabaga.

U legde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, een uittreksel van uw geboorteakte ['Certified copy of entry in register of births'] neer. Opnieuw bleek u manifest leugenachtige verklaringen af te leggen omtrent dit document. Zo verklaarde u dat een vriend van u naar uw woning te Gambaga ging om het op te halen, en u de huisbaas vooraf gevraagd had ze in het huis binnen te laten, zodat ze het document konden ophalen (notities CGVS, p. 19 en 20). Gevraagd of het document dat u op heden voorlegt, dan het origineel document betreft, antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p. 20). U gewezen op de vaststelling dat op het document dat u neerlegt, nochtans letterlijk vermeld staat dat het afgegeven werd te Accra op 04/09/2018, antwoordde u – de vaststelling waarmee u werd geconfronteerd simpelweg negerend – dat het het origineel document betreft, hij het ophaalde in uw kamer, en het u werd toegestuurd. U nogmaals gewezen op het document dat u zelf neerlegde, en gewezen op de simpele vaststelling dat er te lezen valt dat dit document op 04/09/2018 te Accra werd afgegeven, en gesteld dat het door u neergelegde document, dan toch niet uw originele geboorteakte kan betreffen die door derden zou zijn opgehaald te Gambaga zoals u beweert, antwoordde u enkel het te begrijpen. U nogmaals gewezen op het feit dat het simpelweg te lezen valt op het door u zelf voorgelegde document, dat het afgeleverd werd te Accra op 04/09/2018, antwoordde u te begrijpen wat er u werd gezegd maar u er niets over kan zeggen. **Er valt evenwel enkel vast te stellen dat uw verklaringen geenszins stroken met de gegevens op het document dat u zelf neerlegde, en er enkel kan worden besloten dat uw verklaringen hieromtrent leugenachtig zijn.** Hoedanook wijzigt dit document niets aan de hierboven reeds gedane vaststellingen, evenmin aan de vaststelling dat het allesbehalve geloofwaardig kan worden bevonden recent uit Gamabaga afkomstig te zijn – immers: het door u neergelegde document wijst er enkel op dat u geboren zou zijn in Gamabaga, niet dat u er woonde tot het jaar 2018. De geboorteakte die u voorlegt, bevat voorts geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

De door u, op 6 mei 2019, overgemaakte opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud van 17 april 2019, betreffen geenszins essentiële elementen die afbreuk zouden kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen - geen enkele van deze opmerkingen bezit immers enige relevantie in het kader van het bovenstaande.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof worden gehecht aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Derhalve heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde sprake zou zijn van een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en stukken

2.1.1. In wat zich aandient als het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, § 2 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 en de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker voert aan:

"[...]

De belangrijkste reden voor vervolging in dit geval is het lidmaatschap van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, §4, d) van de vreemdelingenwet, namelijk de groep die de zogenaamd "heksen" vormen in het Noordenregio van Ghana.

[...]

In het onderhavige geval is het ook mogelijk om het begrip "godsdienst" van artikel 48/3, §4, b), toe te passen: [...]

de actoren van vervolging zijn niet-overheidsactoren, met name dorpelingen van Gambaga [...]

Indien de Raad van oordeel zou zijn dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden voor erkenning als vluchteling, zou artikel 48/4, lid 2, b) van toepassing zijn [...]

In casu had verzoeker geen kennis van hekserij voor de gebeurtenissen die tot de ontvoering van zijn grootmoeder hebben geleid. Hij is dus absoluut niet betrokken bij een hekserij, maar zijn relatie met zijn grootmoeder en het feit dat ze samenwoonden zijn genoeg om bij de dorpelingen argwaan te wekken over hem, die vervolgens werd bevestigd door de maraboet die de zaak van de grootmoeder leidde.

Ten slotte, indien de Raad van oordeel zou zijn dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden voor internationale bescherming op grond van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming, zou hij dan moeten beslissen of een terugkeer naar Ghana een schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zou vormen.

[...]".

Verzoeker verwijst naar het "Verslag van de werkgroep over de Universele Periodieke Doorlichting (UPR) voor Ghana - VN Raad voor Mensenrechten - A/HRC/37/7" - 26.12.2017 (stuk 3) en andere landeninformatie inzake "heksenjacht".

In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van "artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker verwijst naar zijn profiel van veldwerker en "is een eenvoudige man, niet erg vindingrijk in sommige aspecten van het dagelijks leven, waaronder alle aspecten van identiteits- en reisdocumenten. Hij woonde altijd bij zijn moeder tot aan haar dood in 2009, daarna bij zijn grootmoeder, waardoor hij zijn autonomie en de noodzaak om in geval van problemen voor zichzelf te zorgen gedeeltelijk beperkt werden. Daarom hoefde hij zich niet al te veel zorgen te maken over de praktische aspecten van het maken van zijn paspoort en de aanvraag van een visum voor Europa.

In combinatie met het bestaan van belangrijke netwerken van vervalste documenten in dit deel van Afrika is het gemakkelijk te begrijpen dat de datum van afgifte van het paspoort niet overeenkomt met de datum van het asielverhaal van verzoeker. De verzoeker beschikt niet over een verklaring, aangezien hij nooit fysiek in het bezit is geweest van dit paspoort, die altijd in handen is gebleven van Mevrouw H. M.. Laatstgenoemde heeft alle formaliteiten afgehandeld en de reis met verzoeker naar België gemaakt. Zij hield zich ook bezig met seksuele chantage, zich meer gedragen als een smokkelaar dan een vriendin van vriendin van moeder.

Het is dus indirect de kwetsbaarheid van verzoeker die ertoe leidt tot de conclusie van het CGVS dat hij te kwader trouw is en dat hij liegt."

Waar de bestreden beslissing motiveert inzake zijn onwetendheid van de regio van Gambaga en het bestaan van een heksenkamp, verweert verzoeker zich als volgt:

"Het CGVS lijkt het feit te negeren dat veel mensen op het platteland van West-Afrika een eenvoudig leven leiden, ook in hun reisgewoonten. De verzoeker heeft zijn hele leven in een zeer kleine ruimte gewoond en heeft alleen het dagelijkse woon-werkverkeer van zijn huis naar de velden waar hij werkte gemaakt.

Ook hier is de aanvrager een eenvoudig, onnieuwsgierig en ongeschoold persoon, die nooit de behoefte heeft gevoeld om de omgeving te verkennen om zijn geboortestreek beter te leren kennen. Dit is een feitelijk element dat hem niet kan worden verweten en dat niet kan leiden tot frauduleuze bedoelingen van zijn kant tegenover de Belgische asielinstanties.

Hoewel hekserij in Ghana een ernstig en zorgwekkend probleem blijft, en met name het lot van de beschuldigten van hekserij, was verzoeker zich daarenboven vrijwel niet van bewust tot de gebeurtenissen die tot de ontvoering van zijn grootmoeder hebben geleid. Dit verklaart waarom verzoeker nooit op de hoogte is gesteld van het bestaan van het heksenkamp in Gambaga. Hij is echter bang voor de dreiging van ontvoering en waarschijnlijk marteling/executie als hij terugkeert naar Ghana.

Tot slot is het feit dat hij niet durfde te streven naar de bescherming van de lokale autoriteiten te wijten aan de algemene ondoeltreffendheid van de politie bij de bestrijding van de represailles tegen personen die van hekserij worden beschuldigd. Het bewijs hiervan is dat deze beroemde "heksenkampen" de enige oplossing zijn om deze vrouwen te ontfangen van het gelyocht worden in het geval dat ze vrijgelaten worden. Precies, er bestaat geen gelykaardig kamp voor mannen, die alleen op zichzelf kunnen vertrouwen om hun leven te proberen te redden in geval van beschuldigingen van medeplichtigheid in hekserij. Dit feit leidt vaak tot een vlucht uit het land, wat voor de verzoeker het geval was."

2.1.2. Middels een bijkomende nota brengt verzoeker kopieën bij van zijn geboorteakte en certificaat van authenticiteit. Ter zitting legt verzoeker de originelen van deze documenten neer.

Beoordeling

2.2.1. Omwille van hun onderlinge verwevenheid worden beide middelen samen behandeld.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelyk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, "Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights", Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, "*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*", 2009, "<http://curia.europa.eu>").

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, "*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*", nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.2.5.1. De bestreden beslissing motiveert en concludeert inzake het tijdsverloop van de door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen en de informatie inzake het visum:

"Uw verklaringen overtuigen allesbehalve, en zijn geenszins afdoende om de objectieve vaststellingen betreffende uw visumaanvraag, te verklaren. Immers, het blijkt eenduidig dat u op 30/05/2018 een visum aanvraag bij de Nederlandse ambassade te Accra, in vertegenwoordiging van Frankrijk. U diende er deze visumaanvraag in op basis van uw Ghanees paspoort dat reeds afgeleverd werd op 28/03/2018. Deze vaststellingen indachtig, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u pas in juni 2018 Gamabaga zou zijn ontvlucht omdat uw grootmoeder er 's nachts door een groep mensen werd meegenomen en u eveneens voor uw veiligheid vreesde, u naar Accra vluchtte, en er pas in juli 2018 eerste stappen ondernomen werden om reisdocumenten te verkrijgen waarmee u Ghana zou kunnen verlaten. Dat u, ondanks het feit dat u met deze informatie uitgebreid werd geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en ondanks het feit dat u er uitgebreid de kans werd geboden deze vaststellingen toe te lichten, geen enkele verklaring aanreikt en halsstarrig blijft beweren dat u 'van niets weet', doet ernstig, fundamenteel en volledig afbreuk aan enige geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te België. Er kan enkel vastgesteld worden dat u er niet voor terugdeinst de Belgische asielinstanties voor te liegen, en halsstarrig blijft vasthouden aan een uiterst ongeloofwaardig relaas, zelfs nadat u geconfronteerd werd met de vaststelling dat uw verklaringen simpelweg onmogelijk zijn."

De loutere bewering dat verzoeker een eenvoudig man is en de verwijzing naar het bestaan van netwerken van documentenfraude, kan niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van voormelde vaststelling. Dit geldt des te meer omdat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat verzoeker zich bediende van vervalste identiteitsdocumenten zodat aangenomen moet worden dat verzoeker zijn paspoort en visum op legale wijze verkreeg.

De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.5.2. Verweerder stelt in de bestreden beslissing omtrent de regio van herkomst van verzoeker en het aanwezige heksenkamp:

*“Zo dient ten eerste te worden opgemerkt dat u geen enkele kennis van de streek rond Gambaga bleek te hebben. U verklaarde te Gambaga te hebben gewoond vanaf uw geboorte [03/10/1994], tot juni 2018 (notities CGVS, p. 4-5). **Gevraagd welke dorpen of steden nabij Gambaga zijn gelegen, antwoordde u enkel ‘Banguda’ en ‘Nalerigu’ te kennen** (notities CGVS, p. 4). Gevraagd of u er nog kent, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u dan slechts twee dorpen in de omgeving van Gambaga kent, hoewel u er uw hele leven zou hebben gewoond, antwoordde u dat u zich enkel bewoog tussen uw thuis en de velden waar u werkte (notities CGVS, p. 5). Gevraagd waar de door u genoemde plek ‘Banguda’ gelegen is, antwoordde u dat dit dorp ten zuiden van Gambaga gelegen is. De door u genoemde plaats ‘Banguda’ kon evenwel op geen enkele landkaart teruggevonden worden. Gevraagd of u ‘Gbara’ kent, antwoordde u er vaagweg reeds van gehoord te hebben, maar **niet te weten** waar het ligt. Het dient opgemerkt dat Gbara een dorp betreft zo’n 4 kilometer ten noorden van Gambaga. Gevraagd of u **Nanori** kent, **antwoordde u enkel te weten dat dit dorp ten noorden gelegen is**, en u er verder niets meer over weet. Het dient echter vastgesteld dat **Nanori een dorp betreft zo’n 5.3 kilometer ten zuiden van Gambaga**. Gevraagd of u **Bulkwere** kent, antwoordde u deze plaats **niet te kennen**. Het dient echter vastgesteld dat Bulkweri een dorp betreft zo’n 6.5 kilometer ten noordoosten van Gambaga. **Evenmin kende u het dorp Tesunga** wanneer u hiernaar werd gevraagd (notities CGVS, p. 6). Tesunga betreft echter een dorp op 7.2 kilometer ten zuiden van Gambaga. **Evenmin bleek u ooit te hebben gehoord van de dorpen Zare** [7.6 kilometer ten zuiden van Gambaga], Dintige [7.6 kilometer ten noordoosten van Gambaga], Bango [8.2 kilometer ten zuidwesten van Gambaga], Shienga [8.3 kilometer ten westen van Gambaga] en Bombine [9.5 kilometer ten zuidwesten van Gambaga]. Gevraagd of u de naam ‘**East Mamprusi**’ kent, antwoordde u er reeds van te hebben gehoord, en stelde u dat het een kleine stad in het noorden betreft. Het dient echter vastgesteld dat ‘East mamprusi’ het district betreft in hetwelk Gambaga is gelegen, waarvan Gambaga tevens de hoofdplaats is. **Uit het bovenstaande blijkt reeds dat u nagenoeg geen enkele kennis heeft van dorpen in de omgeving van Gambaga. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u sinds uw geboorte, tot juni 2018 onafgebroken in Gambaga zou hebben verbleven.***

*Gevraagd of er een plek is waar vrouwen, die van hekserij worden beschuldigd, worden heen gebracht in Gambaga, antwoordde u dat ze hen naar een plek brengen waar ze een medicijn moeten drinken opdat ze zouden praten (notities CGVS, p. 23). U de vraag verduidelijkt, en gevraagd of er een plek is waarheen vrouwen, die van hekserij worden beschuldigd, kunnen gaan om hun leven verder te zetten, samen met andere, van hekserij beschuldigde vrouwen, antwoordde u dat zoiets niet bestaat. Nogmaals gevraagd of u weet heeft van een plek waar vrouwen, die van hekserij worden beschuldigd, kunnen heengaan om een toevluchtsoord te zoeken, waar ze afgezonderd kunnen wonen van de samenleving die hen verwerpt, antwoordde u, nogal naast de kwestie, dat je niet kan weten wie een heks is en wie niet. Gevraagd of er dan geen plek is waarheen heksen kunnen gaan om verder te leven, antwoordde u ontkennend. U geconfronteerd met de vaststelling dat een van de meest bekende zaken aan Gambaga, net het bestaan van een heksenkamp is, waar vrouwen, die van hekserij worden beschuldigd, kunnen heen gaan om er verder te leven, samen met andere van hekserij beschuldigde vrouwen, antwoordde u die plek niet te kennen, u ervan overtuigd bent dat zoiets niet bestaat en u er alleszins nooit van hoorde. **Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt echter dat het heksenkamp te Gambaga reeds bestaat sinds de 18e eeuw, en het het meest bekende heksenkamp in Ghana betreft. Dat u niet eens blijkt af te weten van het bestaan hiervan, hoewel u beweert uw hele leven in Gambaga te hebben doorgebracht, tot uw grootmoeder thuis werd meegenomen op beschuldiging van hekserij, doet volledig afbreuk aan enige geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Gambaga.**”*

De verwijzing naar het “eenvoudig leven op het platteland in West-Afrika” en het “woon-werk verkeer van zijn huis naar de velden” kan niet aangenomen worden als nuttig verweer.

Dergelijke argumenten kunnen niet verklaren waarom het bestaan van het door verzoeker vermelde dorp (Banguda) niet wordt aangetoond terwijl hij andere dorpen, die zich in de onmiddellijke nabijheid van Gambaga bevinden (en ook binnen zijn “woon-werk” verkeer vallen), niet kent en niet kan lokaliseren.

De terechte vaststelling dat verzoeker, die voorhoudt dat hij Ghana verliet omwille van de heksenproblematiek, zelfs niet op de hoogte is van het bestaan van een heksenkamp in zijn vermeende regio van herkomst ondermijnt verder elke geloofwaardigheid van het aangevoerde relaas. Verzoeker onderneemt geen dienstige poging om de terechte vaststelling inzake zijn onwetendheid te weerleggen.

Voormelde vaststellingen inzake wezenlijke elementen van verzoekers profiel en relaas ondermijnen zijn geloofwaardigheid.

2.2.5.3. Inzake de bijgebrachte geboorteakte stelt de bestreden beslissing:

*“U legde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, een uittreksel van uw geboorteakte [‘Certified copy of entry in register of births’] neer. Opnieuw bleek u manifest leugenachtige verklaringen af te leggen omtrent dit document. Zo verklaarde u dat een vriend van u naar uw woning te Gambaga ging om het op te halen, en u de huisbaas vooraf gevraagd had ze in het huis binnen te laten, zodat ze het document konden ophalen (notities CGVS, p. 19 en 20). Gevraagd of het document dat u op heden voorlegt, dan het origineel document betreft, antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p. 20). U gewezen op de vaststelling dat op het document dat u neerlegt, nochtans letterlijk vermeld staat dat het afgegeven werd te Accra op 04/09/2018, antwoordde u – de vaststelling waarmee u werd geconfronteerd simpelweg negerend – dat het het origineel document betreft, hij het ophaalde in uw kamer, en het u werd toegestuurd. U nogmaals gewezen op het document dat u zelf neerlegde, en gewezen op de simpele vaststelling dat er te lezen valt dat dit document op 04/09/2018 te Accra werd afgegeven, en gesteld dat het door u neergelegde document, dan toch niet uw originele geboorteakte kan betreffen die door derden zou zijn opgehaald te Gambaga zoals u beweert, antwoordde u enkel het te begrijpen. U nogmaals gewezen op het feit dat het simpelweg te lezen valt op het door u zelf voorgelegde document, dat het afgeleverd werd te Accra op 04/09/2018, antwoordde u te begrijpen wat er u werd gezegd maar u er niets over kan zeggen. **Er valt evenwel enkel vast te stellen dat uw verklaringen geenszins stroken met de gegevens op het document dat u zelf neerlegde, en er enkel kan worden besloten dat uw verklaringen hieromtrent leugenachtig zijn.** Hoedanook wijzigd dit document niets aan de hierboven reeds gedane vaststellingen, evenmin aan de vaststelling dat het allesbehalve geloofwaardig kan worden bevonden recent uit Gambaga afkomstig te zijn – immers: het door u neergelegde document wijst er enkel op dat u geboren zou zijn in Gambaga, niet dat u er woonde tot het jaar 2018. De geboorteakte die u voorlegt, bevat voorts geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.”*

Verzoeker voert geen concrete betwisting inzake de voormelde terechte en pertinente opmerkingen.

Hij brengt aanvullend een origineel bij van een geboorteakte bij (met certificaten van authenticiteit). Hieromtrent stelt de Raad vast dat (i) verzoeker op geen enkele wijze een toelichting geeft hoe deze documenten, gedateerd op 13 juni 2019 (geboorteakte), 28 juni 2019 en 2 juli 2019 (certificaten) in zijn bezit kwamen; (ii) de geboorteakte geen enkel objectief element bevat dat aantoonde dat verzoeker de persoon is die door dit document wordt bedoeld.

2.2.6. Verzoeker voldoet derhalve niet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker brengt geen element bij waaruit blijkt dat hij in aanmerking komt voor het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS